

Katharina Konradi & Schumann
Quartett
—Obres íntimes per a veu i quartet de
corda

Palau Cambra

Dimarts, 1 de juny de 2021

– 20 h

Sala de Concerts

Programa

Katharina Konradi, soprano

Schumann Quartett

Liisa Randalu, viola

Erik Schumann, violí

Ken Schumann, violí

Mark Schumann, violoncel

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

L'art de la fuga, BWV 1080 (selecció per a quartet de corda)

Contrapunctus 1

Contrapunctus 5

Contrapunctus 7

Contrapunctus 9

Contrapunctus 11

Contrapunctus 14, "Unvollendet"

Choral *Vor deinen Thron tret ich hiermit*

Jörg Widmann (1973)

Versuch über die Fuge, per a quartet de corda i soprano n.º 5

Robert Schumann (1810-1856)

Quartet de corda en La major, op. 41 n.º 3

- I. Andante espressivo - Allegro molto moderato
- II. Assai agitato
- III. Adagio molto
- IV. Finale. Allegro molto vivace - Quasi Trio

Sis cançons, op. 107 (arranjaments: A.
Reimann per a soprano i quartet de corda)

1. Herzeleid
2. Die Fensterscheibe
3. Der Gärtner
4. Die Spinnerin
5. Im Wald
6. Abendlied

Durada aproximada del concert: 100 minuts, sense pausa.
#clàssics #jovestalents

Comentari

Retorn al futur

El programa que oferiran avui la soprano Katharina Konradi i el Schumann Quartett ens proposa una confrontació, o millor un diàleg apassionant, entre la tradició clàssica i la creació contemporània des de perspectives diferents. El primer bloc, vertebrat a través de la forma de la fuga, contraposa una selecció de la monumental *Art de la fuga* de Johann Sebastian Bach amb el quartet per a cordes i soprano *Versuch über die Fuge* del compositor alemany Jörg Widmann. No tenim evidències de quin va ser el període exacte durant el qual Bach va escriure aquest conjunt de catorze fugues, ni per a quin instrument o instruments, però es publiquen el 1851, un any després de la seva mort. Una edició inconclusa que acaba, precisament, amb una fuga inconclusa i a la qual, posteriorment, s'afegí el darrer coral que escoltarem avui: *Vor deinen Thron tret ich hiermit*.

Prestigiós clarinetista, Jörg Widmann (1973) va estudiar també composició amb figures tan destacades com Hans Werner Henze o Wolfgang Rihm i ha acabat esdevenint un dels compositors més prestigiosos i interpretats de la seva generació. El seu cinquè quartet per a cordes i soprano, escrit el 2005 i ampliat el 2009 en una versió per a orquestra de cambra, representa la gènesi d'una fuga que mai arriba a desplegar-se en la seva estructura completa, tot homenatjant en certa manera la petjada de Bach amb la seva catorzena fuga inacabada. En l'obra de Widmann apareixen múltiples fragments temàtics, amb motius estretament entrellaçats, però que s'interrompen constantment i inesperadament, tot insinuant una possible fuga que mai no s'esdevindrà.

Si la primera part del concert està centrada en el contrast, sempre creatiu, entre l'atemporalitat de Bach i la creació contemporània, la segona pivota sobre la figura de Robert Schumann. Primer amb el *Quartet en La major, op. 41*, el tercer i últim dels quartets del compositor. Fins al 1841 Schumann no es va atrevir amb gèneres aliens a la cançó i la literatura pianística, però aquell any escriurà la seva *Simfonia núm. 1*, coneguda amb el sobrenom de “Primavera”. L'any següent, i en pocs mesos, escriurà els seus tres *Quartets*, que no amaguen la seva inspiració en els de Mozart i Beethoven, tot i que en la seva primera edició apareixen dedicats a Felix Mendelssohn.

Dos anys abans, el 1840 –conegut com el *Liederjahre*–, es va produir un esclat creatiu de Schumann de característiques maníacques. Moltes de les cançons més belles del repertori romàntic alemany pertanyen a aquest autor i a aquest any miraculós. Però Schumann continuà escrivint cançons fins que la seva salut li ho va permetre. El 1852 va compondre els *Sechs Lieder, op. 107*, en els quals es percep un estat d'ànim ben diferent. Totes les cançons tracten d'amors no correspostos, com el d'Ofèlia, però el to, lluny de ser tràgic, és estranyament lluminós, com el d'un conte de fades. Aribert Reimann (1836), gran especialista en el món del lied i brillant compositor, no es limita a arranjar les peces per a quartet, sinó que hi aporta la seva personalitat incorporant arestes al llenguatge eminentment romàntic de Schumann que amplien la complexitat del seu subtext.

Antoni Colomer, *crític musical*

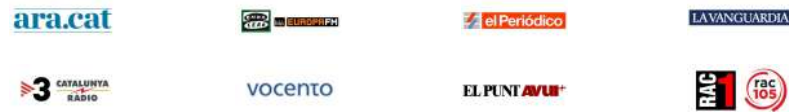
Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Bankia – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Clomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal

Biografies

© Peter Hundert

Katharina Konradi, soprano

Nascuda a Bishkek (Kirguizistan), és la primera soprano d'aquell país amb una carrera d'èxit internacional. El 2009 va començar la seva formació de cant amb Julie Kaufmann a Berlín i després va fer el mestratge en interpretació de lied amb Christiane Iven i Donald Sulzen a la Hochschule für Musik und Theater de Munic.

Després dels inicis al Hessisches Staatstheater de Wiesbaden, va esdevenir membre de la Staatsoper d'Hamburg, on ha interpretat rols com ara Pamina, Despina, Musetta i Gretel. La temporada 2018-19 debutà com a Zdenka d'*Arabella* de R. Strauss a la Semperoper de Dresden. La primavera d'enguany va debutar en el rol de Sophie en la nova producció de *Der Rosenkavalier* de Strauss a la Bayerische Staatsoper de Munic, amb direcció d'escena de Barrie Kosky, primera producció del nou director musical Vladimir Jurowski. Aquest estiu tornarà al Festival de Bayreuth com a pastor jove de *Tannhäuser*, amb direcció d'escena de Tobias Kratzer.

Des de la tardor del 2018 rep el suport de la BBC mitjançant el programa biennal New Generation Artist. Va guanyar el concurs Deutscher Musikwettbewerb 2016, que li va proporcionar cites artístiques importants, incloent-hi la inauguració de la temporada de l'Elbphilharmonie Orchester NDR, dirigida por Thomas Hengelbrock. Ha actuat sota la batuta de directors de renom, com Manfred Honeck, Paavo Järvi o Lionel Bringuier. Altres compromisos de la temporada 2020-21 inclouen el *Requiem* de Brahms en una gira europea amb Th. Hengelbrock, un programa d'àries de Mozart al Festival de Salzburg o el *Requiem* de Mozart amb direcció de Philippe Herreweghe.

El lied és fonamental a la seva carrera. La temporada actual en té recitals al Wigmore Hall de Londres, Elbphilharmonie d'Hamburg i Boulez-Saal de Berlín.

El 2018 va participar al conegut programa televisiu *Stars of tomorrow* de la cadena Arte, dirigit per Rolando Villazón, en què va interpretar cançons de Richard Strauss.

Biografies

© Kaupo Kikkas

Schumann Quartett

(Erik Schumann, Ken Schumann, violins; Liisa Randalu, viola; Mark Schumann, violoncel)

Ha assolit una maduresa en què tot és possible. Els oients, en cada concert, han d'estar preparats per a qualsevol possibilitat: *“Una peça només es manifesta de debò en els concerts en directe”,* afirmen els membres del quartet. I també que *“a l'escenari tota imitació desapareix i esdeven honest amb tu mateix automàticament. A partir d'aquí pots generar un vincle amb el públic, comunicar-t'hi a través de la música”*.

El Schumann Quartett actua amb artistes de prestigi, com Sabine Meyer, Menahem Pressler, Albrecht Mayer, Kit Armstrong, Edgar Moreau i Anna Lucia Richter.

La seva agenda de la temporada 2020-21 inclou actuacions al Suntory Hall de Tokio, una gira pels Estats units i l'Àsia, actuacions en festivals a Alemanya, Suïssa i els Països Baixos, així com concerts a Zuric, Madrid, Hamburg i Berlín, a més dels programes amb la soprano Katharina Konradi aquí al Palau i a Madrid.

El seu àlbum *Intermezzo* (2018) ha estat reconegut dins i fora del seu país i guardonat amb el premi Opus Klassik en la categoria de quintet. Prèviament, també va rebre premis per *Landscape*, on el Schumann Quartett buscava les arrels de la seva formació, tot combinant obres de Haydn, Bartók, Takemitsu i Pärt. També ha rebut el Jahrespreis der deutschen Schallplattenkritik, cinc Diapasons i l'Editor's Choice del «BBC Music Magazine». El 2016 també va rebre el premi Revelació 2016 atorgat pel «BBC Music Magazine» a Londres pel CD *Mozart, Ives & Verdi*.

Els germans Mark, Erik i Ken Schumann toquen plegats des que eren infants. El 2012 se'ls va afegir la violista Liisa Randalu, nascuda a Tallin, però que va créixer a Karlsruhe (Alemanya). Els qui han escoltat el Quartet en directe en remarquen la profunda connexió. Tots quatre gaudeixen comunicant-se sense paraules, ja que amb una sola mirada són capaços de compartir les idees musicals. Amb tot, les personalitats individuals es manifesten clarament, i sorgeix un espai comú en cada peça com un procés de metamorfosi espiritual. La curiositat i la manca de prejudicis són probablement el resultat de la formació amb Eberhard Feltz, l'Alban Berg Quartet o companys d'escenari com Menahem Pressler.

Docència, companyonia, premis prestigiosos, publicació de nous àlbums, són aspectes que porten a considerar el Schumann Quartett com un dels millors del món, per bé que els seus membres ho consideren el resultat del propi camí emprès, en què el desenvolupament musical dels darrers anys ha suposat un salt molt significatiu: *“Volem dur les coses a l’extrem per veure fins on ens mena la nostra emoció i espontaneïtat com a grup”*, afirma Ken Schumann, el germà mitjà, mentre tots quatre eviten qualsevol intent de categoritzar el seu so, l’enfocament o l’estil, i deixen que siguin els concerts els que parlin per si sols. I són els crítics els que diuen: *“Foc i energia. El Schumann Quartett toca admirablement bé [...]. Sens dubte, una de les millors formacions de quartet d’avui dia [...] amb un virtuosisme brillant i amb voluntat d’admirar”* (Harald Eggebrecht al «Süddeutsche Zeitung»). Hi ha molt d’espai per a l’aventura.

Palau de la Música Catalana

DG 06.06.21

OBC & Ros Marbà
—*El giravolt de maig*
de Toldrà

DT 08.06.21

Alba Ventura, piano
—*Iberia* d'Albéniz

DJ 10.06.21

Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia
—*Quadern d'Anna*
Magdalena Bach de Bach

DT 15.06.21

Gautier Capuçon
& Frank Braley
—*Homenatge a Pau*
Casals

DG 20.06.21

Olivier Latry, orgue
—*L'organista*
de la catedral de
Notre-Dame de Paris

DG 27.06.21

Philippe Jaroussky
& Emöke Barath
—*Storia di Orfeo*

DS 10.07.21 | DG 11.07.21

Passió segons sant Mateu
de Bach
—*Centenari de*
l'estrena amb l'Orfeó
Català

#LaMúsicaEnsOmpleDeVida

Confecciona el teu pack a mida i gaudeix del **15% de descompte** (de 4 a 9 concerts) i del **20% de descompte** (a partir de 10 concerts).
Preus especials per a grups i packs a mida d'entrades. Consulta els descomptes per a menors de 35 anys a www.palaumusica.cat/joves

Més informació a www.palaumusica.cat

Textos

Jörg Widmann Vanitas Vanitatus

Vanitas vanitatum, omnia vanitas.
Generatio praeterit,
et generatio advenit:
terra vero in aeternum stat.

Oritur sol, et occidit, et ad
Locum suum revertitur.
Ibique renascens.

Quid est quod fuit?
Ipsum quod futurum est.

Quid est quod factum est?
Ipsum quod fiendum est.

Nihil sub sole novum.

Fern ist der Grund de Dinge
Und tief, gar tief, wer will ihn
finden?

Vanitas vanitatum, omnia vanitas.

(Quartet núm, 5, per a soprano i quartet de corda, 2005)
Text: Prediger Salomo (Kohélet); traducció Manuel Capdevila

Robert Schumann *Sechs Gesänge, op.* *107*

Herzeleid

Jörg Widmann *Vanitats de Vanitats*

Vanitat de vanitats, i tot és vanitat.
se'n va una generació,
i en ve una altra:
però la terra es queda eternament
ferma.

Surt el sol, i es pon,
i torna a anar cap el seu lloc
per renèixer novament,

Què és el que fou?
El mateix que el que serà.

Què és el que s'ha fet?
El mateix que es farà.

No hi ha res de nou sota el sol.

Lluny està el sentit de les coses
i profund, molt profund; qui el
trobarà?

Vanitat de vanitats, i tot és vanitat.

Robert Schumann *Sis cançons, op. 107*

Angoixa

Die Weiden laßen matt die Zweige
hängen,
Und traurig zieh'n die Wasser hin:
Sie schaute starr hinab mit bleichen
Wangen,
Die unglücksel'ge Träumerin.

*Els salzes deixaven caure les seves
branques fatigades,
i les aigües baixaven tristes;
ella mirà fixament cap avall amb les
galtes pàl·lides,
l'infeliç somniadora.*

Und ihr entfiel ein Strauß von
Immortellen,
Es war so schwer von Thränen ja,
Und leise warnend lispelten die
Wellen –
Ophelia, Ophelia!

*I li caigué el ram d'amarantines,
massa pesant amb les llàgrimes,
i les ones la prevenien suaument...
Ofèlia, Ofèlia!*

(Lied, Op. 107/1, Düsseldorf, gener 1851)
Text Titus Ulrich; traducció Manuel Capdevila

Die Fensterscheibe

Els vidres de la finestra

Die Fenster klär' ich zum Feiertag,
Daß sich die Sonn' drin spiegeln
mag,
Und klär' und denke gar
mancherlei.
Da geht er stolz vorbei!

*Netejo la finestra pel dia de festa,
perquè pugui entrar-hi el sol,
i penso mentre netejo:
per allà va ell, tot ufanós!*

So sehr muß ich da erschrocken
sein,
Daß ich gleich brach in die
Scheiben hinein,
Und gleich auch kam das Blut
gerannt
Roth über meine Hand.

*Tan parada em dec haver quedat,
que he trencat el vidre,
i ha començat a sortir-me sang
vermella de la mà.*

Und mag sie auch bluten meine
Hand
Und mag mich auch schmerzen der
böse Brand,
Hast einen Blick doch herauf
geschickt,
Als laut das Glas geknickt.

*I per més que la meva mà es dessagni,
i per més que em dolgui la ferida,
tu només has mirat cap amunt
pel soroll del vidre trencat.*

Und in die Augen dir hab' ich
geseh'n,
Ach Gott, wie lang ist es nicht
gesche'n!
Hast mich ja nicht einmal
engeblickt,
Als leis' mein Herz geknickt!

*I he mirat als teus ulls,
ai, Déu meu, quan de temps sense fer-
ho!
I ni una sola mirada m'has adreçat,
mentre es trencava, silenciós, el meu
cor!*

(Lied, Op. 107/2, Düsseldorf, gener 1851)
Text Titus Ulrich; traducció Manuel Capdevila

Der Gärtner

El jardiner

Auf ihrem Leibrößlein,
So weiß wie der Schnee,
Die schönste Prinzessin
Reit't durch die Allee.

*Sobre el seu corser preferit,
blanc com la neu,
la més bella de les princeses,
cavalca per l'avinguda.*

Der Weg, den das Rößlein
Hintanzet so hold,
Dre Sand, den ich streute,
Er blinket wie Gold.

*El camí que el corser
trepitja amb tanta gràcia,
amb la sorra que hi he escampat,
brilla com l'or.*

Du rosenfarbs Hütlein,
Wohl auf und wohl ab,
O wirf eine Feder
Verstohlen herab!

*Petit capell color de rosa,
que puges i baixes,
deixa que una ploma
caigui d'amagat!*

Und willst du dagegen
Eine Blüte von mir,
Nimm tausend für eine,
Nimm alle dafür!

*Si tu vols en canvi
una de les meves flors,
pren-ne mil per una,
pren-les totes per ella!*

(Lied, Op. 107/3, Düsseldorf, gener 1851)
Text de Eduard Mörike; traducció Manuel Capdevila

Die Spinnerin

Auf dem Dorf' in den Spinnstuben
Sind lustig die Mädchen.
Hat jedes seinen Herzbuben,
Wie flinkt geht das Rädchen!

Spinnt Jedes am Brautschatz,
Daß der Liebste sich freut.
Nicht lange, noch lange,
So giebt es ein Hochzeitsgeläut'!

Kein' Seel' die mir gut ist,
Kommt mit mir zu plaudern;
Gar schwül mir zu Muth ist
Und die Hände zaudern.

Und die Thränen mir rinnen
Leis' über's Gesicht.
Vofür soll ich spinnen,
Ich weiß es ja nicht!

(Lied, Op. 107/4, Düsseldorf, Gener 1852)
Text de Paul Heyse; traducció Manuel Capdevila

Im Wald

La filadora

*Al poble, a casa la filadora
les noies estan contentes.
Totes tenen un enamorat
i la filosa gira de pressa!*

*Totes filen vestits de núvia
que alegriu l'estimat.
No trigaran gaire a sentir-se
les repicades de nocces!*

*Cap ànima que m'atregui
no ve a parlar amb mi;
el meu cor està angoixat,
i les mans em tremolen.*

*I les llàgrimes em llisquen
suaument per la faç.
Per a qui haig de filar?
No ho sé pas!*

En el bosc

Ich zieh' so allein in den Wald
hinein!
O sieh zwei Felter fliegen,
Sie trummeln sich durch die Luft
Und wenn sie ruh'n, so wiegen
Sie sich in der Blumen Duft,
Und ich bin so allein voll Pein!

*Me'n vaig tot sol cap el bosc!
Oh, mira, dues papallones volen
i es mouen àgils per l'aire,
i quan reposen, es gronxen
en les oloroses flors.
I jo estic tot sol i ple d'aflicció!*

Ich zieh' so allein in den Wald
hinein!
O sieh zwei Vöglein erschrocken
Entstieben dem warmen Nest,
Doch singen und suchen und
locken
Sie hoch sich in Geäst,
Und ich bin so allein voll Pein!

*Me'n vaig tot sol cap el bosc!
Oh, mira, dos ocellets espantats
busquen el seu niu,
i mentre el cerquen, canten, festius,
entre les altes branques.
I jo estic tot sol i ple d'aflicció!*

Ich zieh' so allein in den Wald
hinein!
O sieh zwei Rehe zieh'n
An der grünen Halde zumal
Und wie sie mich seh'n, entflieh'n
Sie fern in Berg und Thal,
Und ich bin so allein, voll Pein!

*Me'n vaig tot sol cap el bosc!
Oh, mira, dos cérvols corren
entre l'herba verda,
i quan em veuen fugen lluny,
cap a les muntanyes i la vall.
I jo estic tot sol i ple d'aflicció!*

(Lied, Op. 107/5, Düsseldorf, agost 1851)
Text de Wolfgang Müller von Königswinter; traducció Manuel
Capdevila

Abendlied

Cançó vespertina

Es ist so still geworden,
Verrauscht des Abends Wehn.
Nun hört man aller Orten
Der Engel Füße gehn.
Rings in die Tale senket
Sich Finsternis mit Macht: –
Wirf ab, Herz, was dich kränket
Und was dir bange macht!

*Hi ha una gran calma,
ha minvat la brisa vespertina,
se senten ara a tot arreu
les petjades dels àngels.
Al voltant tot es submergeix,
poderós, en les tenebres...
Expulsa, cor, el que t'afligeix
i t'omple d'angoixa!*

Nun stehn im Himmelkreise
Die Stern' in Majestät.
In gleichem, festem Gleise
Der goldne Wagen geht.
Und gleich den Sternen lenket
Er deinen Weg durch Nacht: –
Wirf ab, Herz, was dich kränket
Und was dir bange macht!

*Lluen ara les estrelles en la volta
celestial
amb tota llur majestat.
El carruatge daurat segueix
la seva cursa de sempre.
I com a les estrelles, guia
el teu camí a través de la nit...
Expulsa, cor, el que t'afligeix
i t'omple d'angoixa!*

(Lied, Op. 107/6, Düsseldorf, gener 1851)

Text de Gottfried Klinkel; traducció Manuel Capdevila

També et pot
interessar...

Palau Piano
Alba Ventura, piano
—Integral d'*Iberia* d'Albéniz

Alba Ventura, piano

Isaac Albéniz: *Iberia* (integral)

Dimarts, 08.06.21 – 20 h

Sala de Concerts

Preus: 15 i 25 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA ARQUITECTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION